

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Ocak 2015 - sayı 1

ekmekveonur@gmail.com

Aylık İşçi Gazetesi

**Mutlu Ettik
İşten Atıldık!**

ÜLKER İŞÇİSİ DİRENİYOR!

Ülker'in Topkapı çikolata fabrikasında çalışan işçiler, sendika değiştirmek istedikleri için işten atıldılar. İşçiler, ağır çalışma koşullarına ve sendikanın ilgisiz tutumuna isyan ederek, Öz Gıda-İş'ten ayrılıp DISK Gıda-İşe üye oldular.

> s.4

Kıvılcımdan Aleve LOKAL DİRENİŞLERDEN HAVZA DİRENİŞLERİNE

Ülker, Maltepe Hastanesi, Bedaş, Kent Gıda, Kimberly Clark, Beltaş, Dora Otel direnişleri ve grevleri, eylemlerin her sektörde yayıldığını gösteriyor. Havzalarda sınıfsal öfke ve kin birikiyor. Lokal direnişler yayılıyor. İşten atılmalara, taşeron çalışmaya, iş cinayetlerine ve kölece ücretlere karşı işyeri komiteleri sınıfın temel örgütlenme biçimi olarak öne çıkıyor.

> s.3

AVRUPA'DA İŞÇİLER AYAKTA

Dünya ekonomik bunalımının yarattığı olumsuz koşullar en fazla Güney Avrupa ülkelerinin emekçilerini vurdu. Zenginlerin hükümetlerinin krizin faturasını emekçilerin sırtına yükleme politikaları emekçilerin hayat koşullarını çekilmez hale getirdi..

> s.4

Sınıfın doğrulduğu ve ayağa kalktığı günlerden geçiyoruz.

İşçi sınıfı genci, yaşlısı, kadını ve çocuğu, beyaz yakalı, mavi yakalı, stajyeri ile üretim çarkını çeviriyor.

Üretim havzalarını, organize sanayileri, fabrikaları, atölyeleri dolduran milyonlarca işçi sınıfı haklarına ve hayatına kasteden vahşi ve doyumsuz düzene karşı suskunluğunu bozuyor, direnişi yükseltiyor.

Patronlar ve onların sözcüsü olan hükümet, işçilere ya "işsiz kalacaksınız ve aç, yoksul yaşayacaksınız" ya da "kölece koşullarda, ucuz ve ölümüne çalışmaya mahkûm olacaksınız, bunu

kaderiniz sayacaksınız" diye dayatıyor. Daha fazla kazanabilmek için ekonomik krizi de gerekçe gösterip işçi sınıfına saldırıyı yoğunlaştırıyorlar.

Patronlar, işçiyi canı pahasına çalıştırıp, onun sırtından daha çok kazanmayı amaçlıyor. Soma'da, Ermenek'te, Torunlar'da yaşanan katliamlar, onların işçilerin hayatına zerre kadar değer vermediğini gösteriyor.

Patronların kendi çıkarları uğruna, gözünü dahi kırpmadan, işçileri kapı önüne nasıl koyduğunu da Maltepe Hastanesi'nde, Dora Otel'de, Ülker'de ve maden ocaklarında gördük.

Ve yine işçinin yaşantısına ne kadar

değer verikleri, günlük 2 simit parası zam yapılan asgari ücretten anlaşılıyor.

***

İşçiler olan biteni görüyor ve ekmeğine, onuruna sahip çıkmak için uyanıyor. Gazetemiz EKMEK ve ONUR tam da bu dönemde çıkıyor ve işçi sınıfının uyanışına güç katmak, sesine ses vermek için geliyor.

EKMEK ve ONUR, sesiyle ve sözüyle işçilerin bütün çalışma, yaşam ve mücadele alanlarında olacak. Zorlu bir mücadele yılı olacağı şimdiden belli olan 2015 yılında, işçi sınıfının mücadelesiyle birlikte yürüyeceğiz ve büyüyeceğiz.

YATAĞAN ÖZELLEŞTİRMEYE TESLİM OLMADI!

> s.3

ICF İŞÇİSİ YENİ YILI DİRENİŞLE KARŞILADI!

> s.2

MALTEPE'DE SAĞLIK İŞÇİLERİ TAŞERONA GEÇİT VERMİYOR!

> s.3

ICF İŞÇİSİ YENİ YILI DİRENİŞLE KARŞILADI!

Eskişehir Organize Sanayi bölgesinde beyaz eşya üreten ICF firmasına ait fabrikada son altı aydır olağan üstü gelişmeler yaşanıyor. Sendikalı oldukları için işten çıkartılan 13 işçi yaklaşık 6 aydır fabrika önünde direnişte. Aralarında 26 yıldır bu fabrikada çalışan bir işçinin de bulunduğu 13 işçi işe iade edilinceye kadar direnişlerini sürdürmeye kararlı.

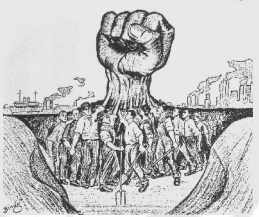
Ekmek ve Onur gazetesi olarak ziyaret ettiğimiz işçilerle direnişin öyküsünü konuştuk. Zamanında ödenmeyen maaşlar, hastalanan işçilere izin verilmemesi, işyerinde artan huzursuzluk sonucu işçiler DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası ile bağlantı kurarak sendikaya geçmeye karar vermişler.

İşçilerin sendikaya üye olduğunu öğrenen patron, işçiler arasındaki ajanları vasıtasıyla bu işe öncülük eden işçileri tespit ederek işten çıkarmış. Ancak tüm işçilerin sendikaya geçmesini engelleyememiş. Şimdi içindeki tüm işçiler sendikalı. Hepsini sendikaya geçince de başka kimseyi işten çıkaramamış.

İşten çıkartılan işçiler ilk günden itibaren direnişte. İşe iadelerini istiyorlar. Görüştüğümüz işçiler soğuk havaya aldırmadan direnişi sürdürmeye kararlı olduklarını belirtiyorlar.

İşçiler "İyi şeylerin olması için birileri bedel ödemeliydi. Biz ödedik. Şimdi istesek de istemesek de direnişi sürdürmek zorundayız. Çünkü Organize Sanayideki birçok işçi bizim bu direnişten alacağımız sonucu bekliyor. Organize Sanayideki diğer işçilere örnek olduk. Artık geri adım yok." diyerek mücadeleyi sonuna kadar götüreceklerini belirtti.

İşçi Sınıfının Mücadele Günlüğü

➤ SÜTAŞ'ta Nisan 2014'te Aksaray'da 12, Karacabey'de 14 olmak üzere toplam 26 işçi Tek-Gıda İş Sendikaya üye oldukları için işten atıldı. Fabrika önündeki çadır kurup işçilerin direnişi 276 gündür devam ediyor.

Nestle'nin Bursa Karacabey'de fabrikasında Hak-İş'e bağlı Öz Gıda-İş sendikasına üye olan işçiler işverenle imzalanan sözleşmeye itiraz eden 28 işçi, önce idari izne çıkarılıp ardından da 7 Temmuz günü işten atılmıştı. Patron ve sendika yönetiminin işbirliği yaptığı açığa çıkınca Öz Gıda-İş Sendikası'ndan istifa edip Tek Gıda-İş Sendikası'na üye olmuştu. 181 gündür fabrika önünde direnişte olan Nestle işçilerinden 13'ü işe iade davasını kazandı.

ASGARI ÜCRET = ASGARI YAŞAM

Asgari ücret; Asgari kazanacak, asgari beslenecek, asgari iyileşeceksin ama iş cinayetlerinde topluca öleceksin demektir. İşçi sınıfının en büyük toplu sözleşme sürecidir asgari ücret görüşmeleri.

Asgari ücret belirleme komisyonu asgari ücretin ne kadar olacağına dair nihayet kararını verdi. İlk altı ay için yüzde 6 ve son altı ay için yüzde 6 olarak belirlendi. Yani ilk altı ay için net 949 TL, ikinci altı ay için ise net 1000 TL. Belirlenen rakam gerçekten insanca bir yaşam için yeterli midir?

Açlık ve yoksulluk sınırı verilerine baktığımızda TÜİK fiyat ortalamaları ve 4 kişilik bir ailenin sağlıklı biçimde

alması gereken kalori miktarı üzerinden hesaplanan beslenme kalıbı dikkate alınarak hazırlanan raporun sonuçlarına göre, 4 kişilik bir aile için aylık sınırı 1.121TL insanca yaşam sınırı ise 3.544TL olarak belirlendi.

Asgari ücretin açlık sınırının bile altında olması patronların işçilere "Ölmelik ama sürünüyoruz" biçiminde bir yaşamı reva gördüğünü gösteriyor. Asgari ücret ile çalışanlar insanca yaşam sınırının altında gelir sahibi, yani YOKSUL kategorisinde ele alınıyor.

Peki, patronlar asgari kazanırsa ne yapar? Hemen çalışanların gözünün yaşına bakmadan işten atarlar. Yani işçiye

**İşçiye deniyor ki
"Sen hem çok kazandıracaksın,
hem de Asgari alacaksın." Şimdi
kendimize bu soruları soralım,
"Bu devran hep böyle mi dönecek?"**

deniyor ki "Sen hem çok kazandıracaksın, hem de Asgari alacaksın." Şimdi kendimize bu soruları soralım, "Bu devran hep böyle mi dönecek? Yoksulluk sadece bize mi reva görülmüş bizim kaderimiz mi?"

Tabii ki Hayır! Bu devranı değiştirecek bizleriz. Öncelikle bu yaşamı bize reva görenlerden hesap soralım. Ekmeğimiz ve Onurumuz için sesimizi çıkaralım örgütlenelim.

Parça Başına Kadın Emeği

Konfeksiyon yoğun emeğin olduğu ve emek denetiminin güç olduğu bir sektör... Bu yüzden kapitalizm kadar eski olan bir yöntem "parça başı ücretlendirme", bu sektörde üretim sürecinin bütününe kapsar hale geldi.

Nedir bu "parça-başı" mantığı?

"Ne kadar iş yaparsanız o kadar çok kazanırsınız."

Üretilen ürün başına sabit bir ücretlendirme yapılıyor. Haliyle ücret belli ise, emekçi emek gücünü elinden geldiğince yoğun bir şekilde kullanıyor.

Dolayısıyla parça-başı işçilik ile hem emeğin denetimine gerek kalmıyor hem de iş günü sınırları ortadan kalkıyor.

Bunu yanı sıra, sağlık güvencesi, öğle yemeği ve servis masrafları gibi karşılanması gereken yükümlülükler kalmıyor. Böylelikle esnek çalışma koşulları,

güvencesiz ve uzun iş saatleri olan yaygın bir enformel sektör ortaya çıkıyor.

Her zaman ki gibi böyle sektörlerde yoğunluklu olarak "yapacak bir işi olmayan ev kadınları" çalıştırılıyor. Ev işlerinde yeterince görünmeyen "ev içi emek" üretmiyormuş gibi...

Bir parça işi yapmak 1 saat sürer fakat ondan sadece 2 lira kazanılır. Anlayacağınız, kadınlar saati 2 liradan köle gibi çalıştırılır.

"Ayten, makinesinin borcunu ödemek için aldığı parça işleri yaparken, işçileştiğinin farkında bile değildir.

Üstelik ev içi görünmeyen emeği yetmezmiş gibi, parça başı işçilik üzerinden kapitalizme kazandırdığı artı-değerin büyüklüğünden haberi bile yoktur."

Patronların Ucuz İşgücü Yaratma ve İşçi Sınıfını Parçalama Aracı

GÖÇMEN İŞÇİLER

Suriye de savaşın başlamasından bu yana, 1,6 milyon Suriyeli göçmen ülkemizde barınıyor. Göçmenlerin 300 bini kamplarda kalıyorken geri kalanı kendi imkânları ile yaşamını sürdürüyor. Herhalde artık güney illeri dışında da parklarda, yol kenarlarında, hastane bahçelerinde konaklayan Suriyeli göçmenlere denk gelmek çok normal... İnsanlık dışı koşullarda barınan ve çalışan göçmen işçilerin sayısı her geçen gün artıyor.

Bunu fırsat bilen, sermaye sahipleri ve taşeron patronları göçmen işçileri çok düşük ücretle çalıştırırken, din ve kültür farklılıklarını kısırtarak işçi sınıfını parçalamayı amaçlıyor.

Günlüğü 10 TL'ye çalışan Suriyeli işçiler yerli işçilerin işten çıkarılmasına ne-

den olurken patronlar işçileri birbirine kırdırıp, ucuza çalıştırarak bir taşla iki kuş vurmuş oluyorlar.

Egemenlerin işçi sınıfını parçalamak için körüklediği dinsel ve kültürel ayrımlara izin verme! Göçmen işçilerin mücadelesine sen de destek ol, omuz ver!

Taşeron şirketlerde ve kentin en ucra yerlerinde ağır koşullarda (Aylık 300-400 TL, günde 12 saat) çalışan Suriyeli göçmen işçiler için, mülteci olanlarının vatandaşlık hakkına sahip olması, çalışma-örgütlenme-sendikaya üye olma hakkı kazanması için mücadele edilmedir. İktidarın göçmenlere insanca bir yaşam sunduğu sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Göçmen işçilerin kölelik koşullarında çalışmasına göz yumulması, işçiler söz konusu olduğunda yasaların nasıl çiğnediğini gösteriyor.

Patronların oyununu bozmak için, körüklenen dinsel ve kültürel ayrımlara karşı işçi sınıfının kardeşliğini yükseltmeli, göçmen işçilerin mücadelesine destek olmalı, omuz vermeliyiz!

MALTEPE'DE SAĞLIK İŞÇİLERİ TAŞERONA GEÇİT VERMİYOR!

"İşçi sınıfı olmazsa, üretim olmazsa sermaye ne işe yarar. Ama bu sadece işverene yarıyor. Biz hiç pay alamıyoruz. Bize kırıntılarını, nefes alabileceğimiz kadarını veriyorlar."

Maltepe Üniversitesi Hastanesi çalışma saatlerinin kısaltılması, yaptıkları iş kalemlerinin azaltılması ve ücretlerinin artırılması istedikleri için Dev Sağlık-İş sendikasına üye olarak hak arama mücadelesi başlattılar. Buna karşılık hastane yönetimi 94 kişiyi işten çıkardı. İşçiler hastane önünde "Direniş sarayı" kurarak direniş başlattı.

Ekmek ve Onur gazetesi olarak sürece dair konuştuğumuz işçilerden Ahmet Kural, hastane yönetimine işten çıkartma nedenin sorduklarında "İş yerine taşeron getireceğiz, temizlik grubundaki herkesin haklarını vereceğiz, işine devam etmek isteyen varsa taşeron şirket kabul ederse çalışabilirler" karşılığı aldıklarını söyledi ve bunun üzerine direnişe başladıklarını ifade etti. Kural "Sürekli ola-

rak arkadaşlarımıza sendikalı olmaları için, sendikayla beraber haklarımızı arayacağımızı söyleyerek üyelik işlemlerimizi gerçekleştirdik" diyerek taşerona karşı sendikal mücadeleyi öne çıkardıklarını dile getirdi.

Vedat Boy adlı işçi "Tüm haklarımı öğrendim. Çünkü sendika bana hak ve hukuku öğretti, bundan sonraki süreçte de kardeşlerimin sendikalı olmasını isterim" dedi.

Enver Zengin de, sendikalaşmayı ilk defa burada yaşadığını ve bunun hayatına çok şey kattığını, bilinçlendiğini belirtti ve "Eskiden sendikadan bahsedildiği zaman kaçıyordum" dedi.

En genç direnişçi Sinan Geçer "Direnişçiler arasında en genç olmaktan gurur duyuyorum. Bu direniş bana güçlü olmayı, birlik olmayı ve arkadaş-

larla beraber mücadele etmeyi öğretti." dedi.

İşçilerden Nesrin Kaplan Kural'ın ise, "Direniş neymiş, biz televizyondan izledik, 'amaan bunlar ne yapıyor' deyip geçerdik. Ama şimdi nerede bir direniş olsa gitmek istiyoruz." demesi mücadelenin değişir-gücünü gösterdi.

Son noktayı Şehriban Kaya koydu, "İşçiler gerçekten bu ülkenin direği. İşçi sınıfı olmazsa, üretim olmazsa sermaye ne işe yarar. Ama bu güçlülük sadece işverene yarıyor. Biz hiç pay alamıyoruz. Bize sadece kırıntılarını, nefes alabileceğimiz kadarını veriyorlar. Fakat biz işçi sınıfı olarak bilinçlenip, gücümüzün farkına varıp, 'Biz de insanız, biz de pay almak istiyoruz ve onurlu bir yaşam sürmek istiyoruz' diyebilmeliyiz."

YATAĞAN ÖZELLEŞTİRMEYE TESLİM OLMADI!

Muğla Yatağan'daki termik santralde çalışan işçilerin özelleştirme karşıtı mücadelesi 16 Eylül 2013'de başlamıştı. 447 gün süren direniş sonucunda işçiler iş güvencelerini kazanarak ve mevcut haklarının korunmasını sağlayarak önemli kazanımlar elde ettiler.

Bugün özelleştirmeyi, "güzelleştirme" projesi olarak anlatanlar, patronların ekmeklerine yağ sürerek onların hayatlarını güzelleştiriyorlar. Ancak işçiler için özelleştirmenin anlamı perişanlaşmadır. Daha fazla çalışma, ücretsiz mesai, keyfi işten atılma, düşük ücret demektir. Yatağan işçisi kaderine boyun

eğip direnmeseydi hiç bir şey kazanamayacaktı.

Yatağan işçileri özelleştirme karşıtı mücadele tarihinde önemli bir yere sahip. 1990'lı yıllarda özelleştirmeye karşı çeşitli eylemler, direnişler örgütleyen işçiler, 2000 yılında özelleştirme kararını iptal ettirebilmişlerdi.

Son olarak 2013 yılındaki özelleştirme saldırısını göğüslemek için ise direnişi uzun soluklu bir mücadeleye çevirdiler. Her türlü baskıya, engellemelere rağmen Ankara'ya yürümüş, açlık grevleri, mitingler düzenlemiş ve ekmeklerine, onurlarına sahip çıkmışlardır.

Özelleştirmeyi, "güzelleştirme" projesi olarak anlatanlar, patronların ekmeklerine yağ sürerek onların hayatlarını güzelleştiriyorlar.

KIVILCIMDAN ALEVE

LOKAL DİRENİŞLERDEN HAVZA DİRENİŞLERİNE

2013-2014 yılı yaygın lokal direnişlere sahne oldu. Bu direnişler yarattıkları işyeri örgütlenmeleriyle ve doğal işçi önderleriyle dikkat çekti.

Hemen akla gelenler; en uzun fabrika işgal eylemi olarak göz dolduran Fen-İş direnişi, bir özyönetim pratiği olarak Kazova deneyimi, uzun soluklu bir direniş olan Punto ve Greif işgali...

Bu eylemlerin her biri taban örgütlenmeleriyle şekillendi.

2014 aynı zamanda yıkıcı çalışma rejiminin sonuçlarına sahne oldu. Soma katliamını, Torun Center ve Ermenek katliamı izledi.

Ardından Soma'da 2800 işçinin işine son verildi. İşçi sınıfına ölüm ve açlık seçeneğinden başka yol bırakılmadı.

İşçi sınıfı sendikal bürokrasinin ihanetini ve manevralarını da gördü. Soma katliamı ihanet örneği, Yatağan ise ma-

nevra örneği olarak dikkat çekti.

Bunun yanı sıra inşaat işçileri yeni öfke potansiyeli olarak ortaya çıktı. PTT ve bir dizi inşaat firmasında gerçekleşen direnişlerle göz doldurdu.

Ülker, Maltepe Hastanesi, Bedaş, Kent Gıda, Kimberly Clark, Beltaş, Dora

Ülker, Maltepe Hastanesi, Bedaş, Kent Gıda, Kimberly Clark, Beltaş, Dora Otel direnişleri ve grevleri, eylemlerin her sektörde yayıldığını gösteriyor. Havzalarda sınıfsal öfke ve kin birikiyor. Lokal direnişler yayılıyor.

Otel direnişleri ve grevleri, eylemlerin her sektörde yayıldığını gösteriyor. Havzalarda sınıfsal öfke ve kin birikiyor.

terleri sınıfın temel örgütlenme biçimi olarak öne çıkıyor.

Havzalarda her direniş, bir kıvılcım oluyor. Kıvılcımı alevle döndürmek gerekiyor. Komiteler öfkeyi alev haline getirecek yapılardır. İşyeri komiteleri sınıfın öfke ve kininin konsantre olduğu örgütlenmelerdir.

"Bir şey yapmalı" ya da "Artık yeter" demek komiteleşmenin başlangıcıdır.

İşçiler komiteleşerek öfkelerini örgütleyebilirler. Yoksa finans kapital sınıfı tek seçenek sunuyor: "Cehenneme hoşgeldiniz!"

Danone'nin Lüleburgaz'daki fabrikasında çalışan DİSK Gıda-İş sendikasına üye olarak toplu iş sözleşmesi (TİS) yapmak istedikleri. Fabrikada örgütlülüklerini artıran işçiler TİS yetkisinin sendikaya verilmemesi üzerine eylemlerine devam ediyorlar.

Birleşik Metal İş sendikasına üye işçiler, aylardır ücretlerinin ödememesi ve süresiz ücretsiz izine çıkarılarak çalışma haklarının gasp edilmesi üzerine eylem başlattılar. Toprak Demirdöküm işçileri ücretlerinin ödenmesini ve sendikal haklarının tanınması için direnişleri devam ediyor.

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın, petrol fiyatlarının düşmesi üzerine Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesindeki sondaj alanlarında hizmet alımını sonlandıracağı açıklaması üzerine yüzlerce işçi işten atıldı. İşçiler sondaj kuyularındaki kuleleri işgal ederek haklarını arama mücadelesini başlattılar.

AVRUPA'DA İŞÇİ SINIFI AYAKTA

Dünya ekonomik bunalımının yarattığı olumsuz koşullar en fazla Güney Avrupa ülkelerinin emekçilerini vurdu.

Dünya ekonomik bunalımının yarattığı olumsuz koşullar en fazla Güney Avrupa ülkelerinin emekçilerini vurdu. Zenginlerin hükümetlerinin krizin faturasını emekçilerin sırtına yüklemeye politikaları bu ülkelerde emekçilerin hayat koşullarını çekilmez hale getirdi.

Emekçiler bu politikalara karşı ekonomik ve politik kazanımlar elde etmek için sürekli alanlarda. Bu çerçevede, **İtalya'da** 11 Aralık günü 50 kentte 8 saatlik genel grev örgütlendi ve emekçiler hayatı felç etti. Okullar, hastaneler, tren ve hava yolu taşımacılığı durduruldu.

Aynı kapsamda, **Belçika'da** üç büyük sendikanın örgütlediği genel grev de 15

Aralık günü gerçekleştirildi. Belçika'da emekçilerin yoğun katılımına sahne olan eylemlerde, hükümetin yeni kesinti paketleri ve uygulamalarına tepki büyüktü. Yapılan açıklamalarda, hükümetin uygun adımlar atmaması durumunda, ocak ayında daha büyük eylemlerin başlayacağı ifade edildi.

Yunanistan'da eğitim emekçileri Aralık ayında alanlardaydı. Hükümetin, emperyalist merkezlerin yönlendirmesi ve kontrolü altında uyguladığı kemer sıkma ve ekonomik istikrar politikalarına karşı büyük bir öfke ile sokakları dolduran eğitim emekçilerine, değişik sektörlerden emekçiler kitlesel destek sundular.

Istanbul Halkalı'da 3 bin 500 işçinin çalıştığı Temapark Mesa Blokları şantiyesinde işçiler çalışma koşullarının kötü olması gerekçesiyle iş bırakmış, TEM otoyolunu trafiğe kapatarak eylem yaptı.

İnşaat baronlarının ve müteahhitlerin doymak bilmeyen kâr hırsı karşısında inşaat işçilerinin insanca ücretle ve güvenceli koşullarda çalışmasını savunmak önemli bir görevimiz ve sorumluluğumuzdur.

İnşaat Sektörü: İşçi Cehennemi

Türkiye'de inşaat sektörü ekonominin can damarını oluşturuyor. Hükümetin TOKİ projeleriyle bu sektör zirve yapmış durumda.

Öyle ki apartman dairesi yapıp satan küçük bir inşaat firması, AKP'nin 12 yıllık iktidarı sürecinde büyüyerek 3. Köprü gibi milyar dolarlık bir projenin ihalesine girebiliyor. Bu örnek, güvencesiz ve kölece çalışma koşullarında çalıştırılan inşaat işçilerinin sırtından nasıl bir kazanç elde edildiğini çarpıcı biçimde ortaya koyuyor.

Taşeron çalışmanın en yoğun olduğu inşaat işkolu, aynı zamanda iş cinayetinin en çok yaşandığı alan.

Ülkemizde güvencesiz ve taşeron çalışmaya bağlı olarak son bir yıl içinde 1886 işçi kardeşimiz iş cinayetlerine kurban gitti. Bunlardan 423 tanesi inşaat iş ko-

lunda yaşamını yitirdi.

Torunlar İnşaat firmasında Eylül ayında yaşanan ve 10 işçi kardeşimizin ölümüne sonuçlanan cinayet hala akıllarımızda.

Ayrıca inşaat işçilerinin birlikte mücadele ederek kazanım sağladığını da Halkalı'da gördük. Yaklaşık 3 bin inşaat işçisi kötü çalışma koşullarını ve yemeklerinin kötü çıkması sebebiyle E5 kara yolunu trafiğe kapatarak inşaat patronlarının insanlık dışı çalışma koşullarına isyan etmiş ve gerçekleştirdikleri eylemle bütün taleplerini kabul ettirmişlerdi.

İnşaat baronlarının ve müteahhitlerin doymak bilmeyen kâr hırsına, taşeron çalışmaya ve işçi cinayetlerine karşı, inşaat işçilerinin insanca ücretle ve güvenceli koşullarda çalışmasını savunmak önemli bir görevimiz ve sorumluluğumuzdur.

Ülker'in 70 yıllık tarihinin özeti...

İŞÇİ SİZİ MUTLU EDER SİZ ONU İŞTEN ATARSINIZ!

Ülker'in Topkapı çikolata fabrikasında çalışan işçiler, sendika değiştirmek istedikleri için işten atıldılar. İşçiler, ağır çalışma koşullarına ve sendikalarının ilgisiz tutumuna isyan ederek, Öz Gıda-İş'ten ayrılıp DİSK Gıda-İşe üye oldular.

İşçilerin anayasal hakkı olan sendika seçme özgürlüğünü kullanmalarına, Ülker patronu onları işten atarak cevap verdi. İşçiler, saldırıya rağmen haklı mücadelelerine devam ederek direniş çadırı kurdu.

Ülker'de çalışma koşulları oldukça ağır. Kimisi 15 ila 20 yıldır Ülker'de bulunan ve günde 12 saat çalışan işçilerin hayatlarında uyumak ve çalışmak dışında birşey yok.

İşçilerin büyük çoğunluğu bel ağrısından şikayetçi. Öz Gıda-İş'in tavrı ise patronla aynı "Beğenmeyen gitsin."

Ülker işçisi de, patronları gibi din-dar-muhafazakar bir kimliğe sahip

oldukları için şimdiye kadar olup bitenlere rıza göstermişler. Soma'da, Ermenek'te ve başka birçok iş yerinde işçiler için benzer bir durum yaşanıyor. Ve ne vakit hak talebinde bulunsalar karşılına dini değerler çıkarılıyor.

Ülker direnişi bu kısır döngüyü kırdı. Müslüman bir patron ile Müslüman bir işçinin çıkarlarının farklı olduğu gerçeğini önümüze koydu.

Bisküvide "dünyanın 3. devi" olan Ülker işçilerin hakkını gaspetmekte de az değil. Yaptığı reklamlarda "mutlu ol mutlu et" sloganı ile gerçek yüzünü örtmeye çalışsa da başaramıyor.

Sonuçta sadece kendisi mutlu olsun isteyen Ülker patronu... Şimdiye kadar onu mutlu eden Ülker işçileri ise, o tatlı çikolataları üretirken, işsizliğe ya da kölece çalışmaya mahkum edilmek isteniyor.

Şimdi ise Ülker işçisinin cevabı net: Tek seçenek **MÜCADELE!**

MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İŞÇİLERİ DİRENİŞTE!

Direnışteki işçiler, işten atılan işçilerin geri alınmasını, işçi kıyımına son verilmesini ve çalışan işçilere sendika seçimi konusundaki baskıların kaldırılmasını talep ediyor.

Mersin Büyükşehir Belediyesi tarafından 'işçi fazlası vardır' gerekçesiyle ihaleleri yenilenmeyen 1890 taşeron işçisi 2 Aralık'tan beri, işe iade talebiyle şehrin merkezinde kurdukları direniş çadırında, nöbette.

Ekmek ve Onur Gazetesi olarak işçileri ziyaret ettik ve direniş hakkında konuştuk. Direnişteki tek kadın işçi olan Derya Narlı 8 yıldır park bahçede çalışıyormuş, bize direnişe ilişkin şunları söyledi, "Seçim sonrası yerel yönetimin değişmesi sonucu başa gelen Burhanettin Kocamaz ilk andan itibaren baskılara başladı ve 30 Eylül'de bizi 'yarın işe gelmeyin' diyerek kapı önüne koydu. Biz de DİSK aracılığı ile hukuki süreci başlattık. 2 Aralık'tan bu yana da Özgür Çocuk Parkı'nda imza kampanyamızı devam ettiriyoruz. Buradaki tek kadın olarak süreçte yer alırken aynı zamanda 'kadın olarak burada ne işin var' tepkilerine karşı da direniş gösteriyorum."

7 yıldır çalışan işçilerden Reşit Yalçınkaya ise, keyfi bir uygulama sonucu

işsiz kaldıklarını ve bu andan itibaren de yılmadan mücadeleye devam ettiklerini ifade ederek "Bu direniş bize birlikte mücadele etmeyi, demokrasi güçleri ile ortaklaşmayı öğretti." dedi.

10 yıldır park bahçede, son 4 yıldır ise proje inşaatı çalışan Mehmet Ali Saldıray da şöyle konuştu, "30 Eylül akşamı müdüriyete gittiğimizde duvara işten atılanların listesi asılmıştı. Listede ihalenin bittiği ve yeni ihale imzalandığında bizi çağıracakları yazılıydı. Fakat 3 ay geçip ihale yenilediği halde bizi çağırın olmadı ve yerimize yeni işçiler alındı. Burhanettin Kocamaz'a sordüğümüzda ise 'işçi fazlalığı vardı, o yüzden çıkardık' cevabını aldık. Soruyoruz! İşçi fazlalığı varsa neden yeni işçiler alındı?"

Direnışteki Mersin Büyükşehir Belediyesi İşçileri, işten atılan işçilerin geri alınmasını, işçi kıyımına son verilmesini ve çalışan işçilere sendika seçimi konusundaki baskıların kaldırılmasını talep ediyor.